

Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto ry FiFur
PL 92
65101 Vaasa

Poikkeuslupa haitallisen vieraslajin pitämiseksi tarhaustarkoituksessa, päätöksen täydentäminen

Poikkeuslupa sisältää hakijan toimittamat korjaukset alkuperäiseen hakemukseen ja sen liitteisiin.

Euroopan komissio on 7.11.2018 antamallaan päätöksellä C2018/7216 Suomelle annettavasta hyväksynnästä lupien myöntämiseen supikoirien kasvatukselle turkistuotantoa varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014 mukaisesti hyväksynyt Suomelle oikeuden myöntää lupia, joiden perusteella voidaan:

- (a) pitää ja kasvattaa supikoiria (*Nyctereutes procyonoides* Gray, 1834) suljetuissa säilöissä turkistuotantoa varten;
- (b) antaa supikoirien lisääntyä suljetuissa säilöissä turkistuotantoa varten;
- (c) vaihtaa ja käyttää supikoiria turkistuotantoa varten sekä
- (d) kuljettaa supikoiria suljettuihin säilöihin ja suljetuista säilöistä turkistuotantoa varten.

Komission hyväksyntä koskee Komission hyväksyntäpäätöksen liitteessä I, tämän päätöksen liitteissä 1-111 korjatuin tiedoin lueteltuja tarhoja sekä niissä määritetyt supikoirien yksilöiden määrää, sillä edellytyksellä, että kyseiset toimipaikat noudattavat Komission hyväksyntäpäätöksen liitteessä II esitettyjä edellytyksiä.

HAKEMUS

Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto ry ProFur, nykyisin FiFur, on 15.11.2018 päivätyllä kirjeellä pyytänyt aluehallintovirastolta Euroopan parlamentin ja neuvoston Vieraslajiasetuksen ((EU) 1143/2014) 8 artiklan ja 9 artiklan mukaista poikkeuslupaa supikoiran, tarhattuna suomensupin, pitämiseksi ja lisäämiseksi turkistarhaustarkoituksessa.

ALKUPERÄINEN PÄÄTÖS

Aluehallintovirasto myönsi hakemuksen mukaisilla tiedoilla alkuperäisen luvan 31.1.2019.

ETELÄ-SUOMEN ALUEHALLINTOVIRASTO

puh. 029 501 6000
fax 03 570 8002
kirjaamo.etela@avi.fi
www.avi.fi/etela
Postiosoite: PL1, 13035 AVI

Hämeenlinnan päätoimipaikka
Wähäjärvenkatu 6,
Hämeenlinna

Helsingin toimipaikka
Ratapihantie 9,
Helsinki

Kouvolan toimipaikka
Kauppiemiehenkatu 4,
Kouvola

HAKIJAN LÄHETTÄMÄT KORJAUKSET HAKEMUKSEEN

ProFur totesi aluehallintovirastolle lähettämässään 22.2.2019 päivätyssä kirjeessä, että saatuaan 31.1.2019 päivätyt lupa-asiakirjat supienkasvatuksen poikkeusluvista huomattiin, että päätös liitteineen on perustunut ProFurin hakemuksessa ja sen liitteissä olleisiin virheellisiin tietoihin mm. tarhojen sijainnista. Hakija pyysi, että Etelä-Suomen aluehallintovirasto muuttaa päätöksen ja liitteet myöhemmin toimitettavien päivitettyjen tietojen liitteen mukaisiksi. Hakija on ollut yhteydessä myös maa- ja metsätalousministeriöön. Aluehallintovirasto sai edellä mainitut korjatut hakemusliitteet 19.11.2020 ja 25.11.2020. Lisäksi hakija on 4.2.2021 saapuneella sähköpostilla ilmoittanut yhden tarhan luvan ja tarhan hyväksynnän ehtona olevan tarhasertifioinnin peruuttamisesta. Hakija on vielä 26.3.2021 lähettämällään sähköpostilla ja sen liitetiedostolla päivittänyt tarhalistan tietoja, minkä vuoksi aluehallintovirasto muutti vielä keran jo valmiiksi tehtyjä uusia liitteitä.

Toimintaympäristö

Turkiseläinkasvatus on tärkeä elinkeino Suomen maaseudulla ja sillä on suuri sosioekonominen vaikutus etenkin Länsi- ja Itä-Suomessa. Tällä hetkellä Suomessa on 111 suomensupia kasvattavaa tarhaajaa. Suomensupin lisäksi useimmat tilat myös kasvattavat yhtä tai useampaa muuta turkiseläinlajia. Suomensupia kasvatetaan Suomessa noin 10 %:lla turkistiloista. Näiden tilojen siitoseläinmäärä vaihtelee 30 000 ja 40 000 eläimen välillä ja vuosituotos on noin 130 000 - 160 000 nahkaa vuosittain. Turkiseläinkasvatusta harjoitetaan sellaisilla maaseutualueilla, jossa muu maatalous ja kasvinviljely on niukkaa, ja jossa vaihtoehtoiset tuotantosunnat ovat rajattuja. Suomensupin ja muiden turkiseläinten kasvattaminen on tärkeä elinkeino, jotta maaseutualueet voidaan pitää asuttuina.

Suomensupin kasvatus on perinteen mukaan tärkein turkistarhausmuoto maan itäosissa, jonne laji tuotiin 1940-luvulla. Karjalassa 50 % kaikista turkistiloista tuottavat suomensupinnahkoja. Pohjois-Pohjanmaalla osuus on 15 % ja Etelä-Pohjanmaalla 5 % tiloista. Suomensupia tuotetaan myös muilla turkistuantaloalueilla Suomessa.

Sosioekonominen vaikutus

Turkiseläinkasvatus on keskittynyt Suomen maaseudulle ja sen vaikutus elinkeinoelämään on joillakin alueilla merkittävää. Joidenkin kuntien osalta turkiseläinten kasvatus on sektori, joka pitää taloustaseen positiivisena, ei ainoastaan turkistilojen vaikutuksesta, vaan myös siihen liittyvien sivuelinkeinojen avulla (esim. rehu, tarvikemyynti, kuljetukset, nahkonta, muokkaus, pukineiden valmistus sekä infrastruktuuri).

Suomessa on 10 rehukeskusta, jotka valmistavat turkiseläinrehua. Vuonna 2015 valmistettiin noin 477 000 tonnia rehua, jonka arvo oli 157 miljoonaa euroa. Noin 10 % tästä käytetään suomensupin kasvatukseen. Itä-Suomessa, missä suomensupilla on suurempi osuus turkistuoannosta, noin 50% valmistetusta rehusta käytetään suomensupin kasvatukseen. Rehunvalmistuksella on suura työllistävä vaikutus sekä tuotannon että kuljetuksen osalta. Vuonna 2015 rehusektori työllisti 284 työntekijää.

Turkiseläinrehu valmistetaan pääosin paikallisista raaka-aineista. Tämä tuo työllistymismahdollisuuksia myös monelle muulle alalle, kuten kalastussektori-

rille, maatalouteen ja eläintenpitoon. Itämeren ja Suomen suurten järvien kalastajat ovat riippuvaisia turkiseläinsektorista. Noin puolet silakan ja kilohailin kalastussaaliista, noin 80 000 tonnia, käytetään turkiseläinrehun raaka-aineena. Käytetyn kalasaaliin arvo on noin 15,2 miljoonaa euroa. Kalastuksella on myös positiivisia ympäristövaikutuksia, koska kalastus vähentää fosforin ja typen määrää merissä. Silakan ja kilohailin kalastus vähentää 3,6 % fosforin kokonaiskuormasta ja 1,4 % tpeystä. Lisäksi rehusektori hyödyntää teurastamoiden sivutuotteita. Noin 160 000 tonnia sivutuotetta tuotetuista naudoista, sioista ja siipikarjasta käytetään turkiseläinrehun raaka-aineena vuosittain. Tämän materiaalin hävittäminen, ellei sitä käytettäisi turkiseläinten rehuksi, olisi noin 20 € tonnilta, mikä tarkoittaisi 3,2 miljoonaa euroa vuosittain. Rehuun käytetään myös paikallista viljaa, mikä luo työpaikkoja myös kasvinviljelijöille. Joillakin pienemmillä tiloilla eläimet nahkotaan tilalla, mutta suurin osa tiloista lähettää eläimensä nahkontakeskuksiin. Nahkonta ei aiheuta elävien eläinten kuljettamista, vaan eläimet lopetetaan tilalla. Suomessa on useita nahkontakeskuksia, jotka työllistävät satoja ihmisiä nahkontakauden aikana. Suomensupien nahkonta maksaa noin 1,25 miljoonaa euroa vuosittain (140 000 eläintä, yhden eläimen nahkonta maksaa 9 euroa). Vaikka tuottaja nahkoisi eläimet kotitilallaan itse, kustannus olisi lähes sama koneiden, tarvikkeiden ja tilapäisen nahkontatyövoiman hinnan vuoksi. Työvoima, joka tarvitaan sadan nahan nahkomiseen, kuljetukset mukaan lukien, on noin 3,5 henkilöä per päivä. Tämä tarkoittaa sitä, että kuukauden mittaisen nahkontakauden aikana 190 henkilöä tarvitaan joka päivä ainoastaan suomensupin nahkontaan.

Suomessa tuotetut nahat myydään suomalaisen huutokauppayhtiön Saga Furs Oyj:n kautta. Vuonna 2015 Saga Fursilla oli 328 työntekijää. Suomensupi oli ensimmäinen kokonaan sertifioituissa lajitelmissa myytävä tuote Saga Furs -huutokauppayhtiössä ja nykyään Saga Furs ei hyväksy myytäväksi muita kuin sertifioituja suomensupin nahkoja. Suuret muotibrändit suosivat eettisesti tuotettuja ja sertifioituja suomensupin nahkoja, jotka myydään Saga Fursin kautta ja tuotetaan Suomessa. Mikäli lupa suomensupin kasvatukselle evättäisiin, ainoa vaihtoehtoinen taho ostaa supinnahkoja on nahkojen hankinta Kiinasta, jolloin takeita eläinten hyvinvoinnille ei ole.

Nahat viedään pääosin Aasiaan. Vuoden 2015 tilastot osoittavat, että nahkojen kokonaisviennin arvo oli noin 611 M€. Turkistiloja Suomessa oli 931, joista 76 oli suomensupia kasvattavia tiloja. Suomensupin kasvatuksen arvon osuus Suomessa on 5-10 % kokonaistuotannosta vuosittain markkinoiden vaihtelujen mukaan. Verrattuna moneen muuhun maataloussektoriin Suomessa on selvää, että turkissektori on sekä merkittävä että kannattava ala.

Vuonna 2015 investoidun rahan palautuksella mitattuna turkiseläinsektori oli kolmanneksi kannattavin ala Suomessa. Suomensupin kasvatus edustaa noin 7 % turkiseläinsektorin arvosta. Kymmenessä suurimmassa kunnassa Pohjanmaalla, turkiseläinsektori toi 4 - 14 % kaikesta kuntaverotuksesta. Uusikaarlepyyssä, jossa on eniten turkistiloja, jopa viidennes kaikista verotuloista tuli turkiseläinsektorilta, mikä tarkoittaa noin 500 € kansalaista kohti. Vaikka turkiseläinsektorin vaikutus paikallisesti on merkittävä, myöskään sen kansallista merkitystä ei voi aliarvioida. Vuonna 2013, mikä oli huippuvuosi turkiseläinsektorilla, elinkeino maksoi 57 M€ yritysvero, josta suomensupin tuotannon osuus oli lähes 3,5 M€. Tätä voidaan verrata vuoden 2013 Valion maksamaan yritysveroon, 14,7 M€.

Suomensupin kasvatuksen arvon osuutta ei voida korvata millään muulla turkiseläinlajilla. Suomensupin nahka on uniikki tuote, jota ei voida korvata minikin tai ketun nahalla. Lähes kaikki maailman supinnahat tuotetaan Suomessa, pieniä määriä on kuitenkin tuotettu myös Puolassa. Suomensupia on vahvasti jalostettu Suomessa ja nahan laatu on kehittynyt valtavasti. Jalostus on myös tuonut uniikkeja värimuunnoksia suomensupista. On huomattava, että valtava jalostustyö, jolla on suuri taloudellinen ja tekninen arvo, on tehty, jotta supikoirasta on tullut se ainutlaatuinen turkiseläin mikä se tänä päivänä on.

Suomessa kasvatetun suomensupin voidaan katsoa olevan kansallinen rotu, kuten esimerkiksi eräät suomalaiset kyytöt. Lupa jatkaa suomensupin kasvatusta Suomessa on erittäin tärkeää, jotta tämän ainutlaatuisen turkiseläimen genomi voidaan säilyttää.

Suomensupin sertifiointi

Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto FiFur on vastuussa sertifiointijärjestelmästä ja pitää kirjaa sertifioiduista turkistiloista. Sertifiointiasioista vastaava Sertifiointikomitea toimii Suomen turkiseläinten kasvattajien liiton hallituksen alaisena. Päätävältä sertifiointin myöntämisestä ja mahdollisesta peruuttamisesta on Suomen turkiseläinten kasvattajain liiton hallituksella.

Suomensupia kasvattavat tilat, jotka ovat Suomen turkiseläinten kasvattajain liiton jäseniä, ovat kaikki sertifioituja tiloja ja noudattavat sertifiointijärjestelmän minimivaatimuksia. Sertifiointijärjestelmä perustuu nykyiseen lainsäädäntöön (turkiseläinasetus 1084/2011). Sertifiointijärjestelmässä on myös kriteereitä, jotka ylittävät lainsäädännön vaatimukset. Kriteereitä uudistetaan jatkuvasti: niitä lisätään muuttuvan lainsäädännön mukaisesti sekä alan strategioita myötäillen ja vanhentuneet kriteerit poistetaan.

Euroopan unionin vieraslajilista tuli supikoiran osalta voimaan 2.2.2019, jolloin luvan ehtoja täytyi noudattaa turkistiloilla. Tällöin sertifiointijärjestelmä uusittiin ja kriteerit vieraslajiasetuksen artiklasta 8 ja 9 lisättiin sertifiointijärjestelmään. Kaikki tilat, jotka hakevat lupaa kasvattaa suomensupia noudattavat uudistettua sertifiointijärjestelmää. Näiden kriteereiden noudattamista tarkistetaan auditointien yhteydessä. Uudistetut sertifiointikriteerit ovat hakemuksen liitteinä. Etenkin pakovarmuuteen kiinnitetään huomiota uudistetuissa sertifiointikriteereissä. FiFur varmistaa, että kaikki tuottajat ovat tietoisia vaatimuksista ja on tiedottanut suomensupia kasvattavia tuottajia asiasta postitse, sähköpostitse, lehtiartikkeleiden avulla, blogin ja sosiaalisen median kautta sekä FiFurin järjestämällä toistuvilla koulutustilaisuuksilla, paikallisten jäsenyhdistyksen toimesta, ammattikoulutusta järjestävien oppilaitosten sekä erilaisten hankkeiden kautta. Kaikkia suomensupikasvattajia on lähestytty myös puhelimitse, joten he ovat kaikki tietoisia vieraslajiasetuksen tuomista vaatimuksista.

Suomalaisten turkistilojen auditointi

Suomalaisten turkistilojen sertifiointikriteerejä tarkastetaan auditointien toimesta. Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto FiFur on vastuussa auditointien kouluttamisesta. Luova Oy:n auditointijat raportoivat jokaisen tilan auditointitulokset eri kriteerien osalta FiFuriin.

Tieteelliseen tutkimukseen perustuva Welfur on hyvinvoinnin arviointiohjelma, jota on ollut kehittämässä seitsemän eurooppalaista yliopistoa. Se perustuu Euroopan komission Welfare Quality Projectiin. Welfur on osa suomalaisten

turkistilojen sertifiointijärjestelmää. WelFuria on implementoitu kaikilla Euroopan minkki- ja kettutiloilla vuodesta 2017 lähtien. Fur Europe, kattojärjestö, joka kattaa koko eurooppalaisen turkiseläinkasvatuksen arvoketjun, hallinnoi WelFur -protokollaa. Puolueeton ja akkreditoitu Baltic Control tekee WelFur -auditoinnit ja Suomessa Luova Oy on alihankkija Baltic Controlille. Luovan auditoijat tekevät WelFur -auditoinnit ja saman käynnin aikana tilasertifiointikriteerit auditoidaan. Auditoidut raportoivat WelFur -datan auditoinnista Baltic Controlille ja tilan sertifiointidata raportoidaan Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto FiFur ry:lle.

Vieraslajiasetuksen artiklan 8 ja 9 mukaisten kriteerien noudattamista kontrolloidaan vuosittain auditointikäyntien yhteydessä. Lupaviranomainen Etelä-Suomen aluehallintovirasto on myös vastuussa vieraslajiasetuksen ehtojen valvonnasta ja voi myös peruuttaa lupia, mikäli säännöksiä ei noudateta.

Suomensupin vaikutukset supikoiran villipopulaatioon

Supikoiran villipopulaation koosta Suomessa ei tiedetä kovin paljon. Arviot populaatiosta vaihtelevat 350 000 ja 900 000 eläimen välillä. Vuosittain metsästetään noin 100 000-170 000 supikoiraa. Vuonna 2015 määrä oli 160 000 eläintä. Vuosina 2007 - 2012 Pohjanmaalla metsästysmaaliksi oli 2000 - 2400 supikoiraa. Vaikka suurin osa tiloista on tällä alueella, villin supikoiran populaatio näyttäisi olevan alhaisempi siellä kuin muualla Suomessa. Verrattuna supikoiran saalismääriin tämä voisi tarkoittaa sitä, että kasvatetulla suomensupilla ei ole vaikutusta villipopulaatioiden perustamiseen tai leviämiseen.

Venäläinen supikoirapopulaatio on raivotaudin kantaja, kun taas Suomi on listattu raivotautivapaaksi maaksi vuodesta 1991. Suomi on vastustanut raivotautia tehokkaasti vuosikymmeniä. Tuoreimmat raivotautitapaukset Suomessa ovat vuosina 1988-89, kun tauti siirtyi rajan yli ja tartutti kettuja ja supikoiria Kaakkois-Suomessa. Tauti hävitettiin syöttirokotuskampanjan avulla. Tavoitteena on pitää Suomi raivotautivapaana myös tulevaisuudessa. Supikoiran populaatio Suomessa on niin massiivinen, että sen poistaminen ei ole mahdollista. Mikäli populaatiota vähennetään tehostetun metsästämisellä, alueelle tulisi uusia eläimiä maan itärajan yli. Uuden populaation siirtyminen Suomeen olisi niin nopeaa, että nykyinen rokotusohjelma syöttirokotusten avulla tulisi mitätöidä.

Kasvatetuilla suomensupeilla ei ole raivotautia tiloilla. Ainoa todistettavasti luonnosta leviävä tauti on harvinaiset kapitapaukset. Yleensä kapi löydetään aitaamattomilta tiloilta, kissojen tai villieläinten tuomana. Kapia vastaan on tehokas lääkitys. Kaikilla suomensupia kasvattavilla tiloilla tulee olemaan ympärysaita 2.2.2019.

Alkuperäisessä hakemuksessa liitteenä oli taulukko, jossa oli kuvattu 137 tarhaajaa, joille poikkeuslupaa haettiin, sijainti- ja vastuuhenkilötietoineen sekä viimeisten ohjauskäyntien ajankohdat. Tarhaajien määrä on vähentynyt alkuperäisestä hakemuksesta.

TARKASTUKSET

Turkistarhojen ulkoitavaatimusten toteuttamisen osalta aluehallintovirasto tarkasti ja hyväksyi kaksi erilaista tarhoilla tehtyä ulkoitarkkaisuun 10 - 11.10.2018.

Aluehallintovirasto on säännönmukaisena valvontana tarkastanut 27 tarhaa ajalla 10.10.2018 – 12.3.2020. Koronapandemia on 13.3.2020 lähtien estänyt tarkastukset tarhoilla, koska Covid-19 tarttuu herkästi minkkiin ja supikoiraan.

ALUEHALLINTOVIKASTON RATKAISU JA PERUSTELUT

Ratkaisu

Tämä päätös korvaa aluehallintoviraston 31.1.2019 tekemän päätöksen liitteineen. Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto ry FiFurin on huolehdittava aiemman päätöksen ja sen liitteiden poistamisesta tarhoilta.

Tämän päätöksen tarhaajakohtaisissa liitteissä 1-111 on mainittu kunkin tarhan toiminnanharjoittaja, Y-tunnus, tarhan vastuuhenkilö, tarhakoordinaattit, sijaintikunta, jalostuseläinten enimmäiskapasiteetti, jälkeläisten enimmäiskapasiteetti ja tarhan enimmäiskapasiteetti.

Aluehallintovirasto myöntää Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto ry FiFurille, jatkossa luvanhaltija, poikkeuslupan pitää ja kasvattaa supikoiria ja antaa niiden lisääntyä sekä käyttää, vaihtaa ja kuljettaa supikoiria turkisten tuotantoa varten tätä päätöstä täydentävissä tarhaajakohtaisissa liitteissä 1-111 yksilöidyillä turkistarhoilla seuraavin lupaehtoin:

1 Luvanhaltijan on pidettävä ajantasaista luetteloä supikoiria tarhaavista tarhoista. Tarhat, joilla supikoiratarhaus on lopetettu, on ilmoitettava aluehallintovirastolle kalenterivuositain.

2 Luvanhaltijan on pidettävä kirjanpitoa liitteissä 1-111 mainittujen tarhojen supikoiramääristä. Luvanhaltijan vastuulla on huolehtia, että liitteissä 1-111 mainituilla tarhoilla supikoirien kokonaismäärä ei missään tilanteessa ylitä komission hyväksynnässä mainittua 239216 supikoiraa.

3 Luvanhaltijan on huolehdittava, että luvan liitteissä kuvattujen tarhojen sertifiointi on pidetty voimassa.

4 Luvanhaltijan on pidettävä ajantasaista kirjanpitoa kunkin tarhan sertifiointeista.

5 Luvanhaltijan on pidettävä ajantasaista luetteloä turkistarhojen vastuuhenkilöistä yhteystietoineen.

6 Luvanhaltijan on valvottava ja huolehdittava, että jokainen liitteissä 1-111 yksilöity turkistarha noudattaa komission poikkeuslupapäätöksen C(2018) 7216 final liitteen II luvanmyöntämisehtoja.

7 Jokaisen liitteissä 1-111 yksilöidyn turkistarhaajan on noudatettava tarhaajaa koskevan liitteen lupaehtoja.

8 Jokaisen liitteissä 1-111 yksilöidyn turkistarhan on pidettävä ajantasaista kirjanpitoa jo aiemmin hankituista, luonnosta hankittavista ja käyttämistään eläimistä sekä niiden hävittämisestä.

9 Kopio tästä päätöksestä sekä kyseistä turkistarhaa koskeva päätöksen liite on pidettävä turkistarhalla henkilöstölle helposti saatavilla. Tiedot

vastuuhenkilöstä on pidettävä turkistarhalla työskenteleville helposti saatavilla.

Komission päätöksen mukaisesti aluehallintovirasto ei enää ilman komission uutta poikkeuslupapäätöstä voi muuttaa tämän luvan liitteissä 1-111 yksilöityjen tarhojen eläinten enimmäismääriä tai myöntää kansallisia poikkeuslupia muille turkistarhoille.

Aluehallintovirasto voi peruuttaa vieraslajiasetuksen 8 tai 9 artiklan nojalla myönnetyn luvan asetuksen (EU) 1143/2014 8 artiklan 5 kohdan säännösten mukaisesti osittain tai kokonaan, jos luvassa ja tarhakohtaisessa liitteessä määritetyt lupaehdot, edellytyksiä tai eläinten enimmäismääriä on rikottu.

Komission päätöksen liitteen 1 mukaisen supikoirien kokonaismäärän 239216 eläintä ylittyminen aiheuttaa luvan peruuttamisen kokonaan.

Aluehallintovirasto voi peruuttaa tarhakohtaisen liitteen, mikäli tarhaaja ei noudata tässä päätöksessä tai tarhaajakohtaisessa liitteessä määrättyjä ehtoja ja korjaa todettuja epäkohtia annetussa määräajassa.

Lupa on voimassa 31.1.2049 asti.

Perustelut

Supikoira (*Nyctereutes procyonoides* Gray, 1834) sisältyy unionin kannalta merkityksellisten haitallisten vieraslajien luetteluun, jäljempänä "unionin luettelo", jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EU) N:o 1143/2014 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Supikoiraan sovelletaan sen vuoksi kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjä rajoituksia.

Asetuksen (EU) N:o 1143/2014 8 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat antaa lupia, joiden perusteella toimipaikat voivat harjoittaa tiettyjä unionin luetteluun sisältyviin lajeihin liittyviä toimia. Poikkeustapauksissa, joissa se on pakottavaan yleiseen etuun liittyvistä syistä tarpeen, jäsenvaltiot voivat asetuksen (EU) 1143/2014 9 artiklan mukaisesti antaa lupia, joilla toimipaikat saavat suorittaa muita unionin luettelon lajeihin liittyviä toimia edellyttäen, että komissio on antanut tälle hyväksynnän kyseisen jäsenvaltion hakemuksesta.

Suomi toimitti 25 päivänä kesäkuuta 2018 komissiolle perustellun hakemuksen sen hyväksymisestä, että Suomi voi myöntää 132 toimipaikalle luvat, joiden perusteella kyseiset toimipaikat voivat pitää ja kasvattaa supikoiria ja antaa niiden lisääntyä sekä käyttää, vaihtaa ja kuljettaa supikoiria turkisten tuotantoa varten. Hakemus täytti kaikki asetuksen (EU) N:o 1143/2014 9 artiklan 4 kohdassa esitetyt vaatimukset. Komissio myönsi hyväksynnän 7.11.2018 päätöksellä C2018/7216.

Hakemuksessa on tuotu esiin tärkeä yleinen etu, joka Suomessa liittyy turkistarhaukseen erityisesti maaseutualueilla. Siinä kuvataan turkistarhauksesta saatavat tulot ja edut mukaan lukien suorat tai välilliset työllistymismahdollisuudet sekä mahdollisuudet Suomen aluekehityspolitiikan mukaisesti pitää maaseutuyhteisöt elinvoimaisina ja ylläpitää turkistarhauksen arvoa taloudellisenä toimintana tietyillä alueilla.

Hakemus sisältää tiedot uusien tai korvaavien yksilöiden toimittamisesta. Tältä osin Suomi on poikkeuslupaa hakiessaan todennut, että kukin yksittäinen toimipaikka tarvitsee vuosittain jalostuseläinkannan, joka on enintään 10 prosenttia sen alkuperäisestä kannasta.

Supikoirayksilöiden määrän kutakin hakemuksen kattamaa tarhaajaa kohti ei ylitä tarhaajan supikoirille soveltuvien suljettujen säilöjen kapasiteettia.

Kun otetaan huomioon turkistarhojen pitkäaikaiset investoinnit infrastruktuuriin sekä tarve antaa varmuutta kyseisten turkistarhojen toiminnoille, komission käsityksen mukaan hyväksynnän keston olisi oltava 30 vuotta.

Hakijalla on käytettävissään toiminnan laatu ja laajuus huomioiden asianmukaiset tilat, välineet ja menettelyt haitallisen vieraslajin leviämisen estämiseksi. Hakijalla on käytettävissään toimintaa varten asianmukainen henkilöstö.

Aluehallintoviraston 31.1.2019 tekemä päätös perustui hakijan antamiin virheellisiin tietoihin tarhoista, eläinmääristä ja sijainnista. Hakija korjasi tiedot marraskuun 2020 ja maaliskuun 2021 kuluessa. Aluehallintovirasto on pitänyt hakemus- ja lupa-asian keskeneräisenä hakijan 22.2.2019 toimittamasta ilmoituksesta lähtien. Aluehallintovirasto katsoo, että luvan voimassaoloaika on sama kuin alkuperäisessä luvassa, koska asian keskeneräisyys ei ole aiheuttanut korjatun hakemuksen tarhaajille toimintarajoituksia.

Aluehallintovirasto ei päätöksellään voi ylittää Komission hyväksyntäpäätöksen todettua 239216 eläimen kokonaismäärää ilman Komission uutta päätöstä.

Sovelletut oikeusohjeet

Laki vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta (1709/2015) 3 §, 5 §, 12 § ja 13 §

Vieraslajiasetus ((EU) N:o 1143/2014) 8 artikla ja 9 artikla

Komission päätös C2018/7216

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Hämeenlinnan hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja antaa läänineläinlääkäri Tapani Parviainen, puhelin 0295 16180, tapani.parviainen@avi.fi.

Läänineläinlääkäri

PARVIAINEN
AARRE
911863461

Allekirjoittaja PARVIAINEN AARRE
911863461
DN: cn=PARVIAINEN AARRE 911863461,
c=FI, ou=Etelä-Suomen aluehallintovirasto,
ou=peruspalvelut, oikeusturva ja luvat -
vastuualue, email=tapani.parviainen@avi.fi
Päivämäärä: 2021.06.02 13:45:37 +03'00'

Tapani Parviainen

Jakelu Hakija
Tiedoksi Maa- ja metsätalousministeriö
Maksu 11040 €

Suoritemaksun määrääminen perustuu aluehallintovirastoista annetun lain (896/2009) 8 §:än sekä valtioneuvoston asetukseen (1121/2020) aluehallintoviraston maksuista vuonna 2021.

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että julkisoikeudellisesta suoritteesta määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen oikaisua maksun määränneeltä viranomaiselta kuuden kuukauden kuluessa maksun määräämisestä.

Tämän päätöksen valmisteluun selvityksineen, tarhojen sijaintien varmuuksineen ja järjestelmätallennuksineen on käytetty 138 tuntia á 80 €.

VALITUSOSOITUS

Kuinka voit valittaa päätöksestä?

Voit hakea tähän aluehallintoviraston päätökseen muutosta kirjallisella valituksella.

Huomaathan, että valituksestasi huolimatta sinun on noudatettava aluehallintoviraston tekemää päätöstä, jos siinä on niin määrätty. Varaudu siihen, että asiasi käsittelystä hallinto-oikeudessa voidaan periä oikeudenkäyntimaksu siten kuin tuomioistuinnmaksulaissa (1455/2015) ja oikeusministeriön asetuksessa tuomioistuinnmaksulain 2 §:ssä säädettyjen maksujen tarkistamisesta (1383/2018) säädetään. Tarkempia tietoja maksusta saat hallinto-oikeudesta.

Toimi näin

Jos haluat hakea muutosta aluehallintoviraston päätökseen, tee kirjallinen valitus Hämeenlinnan hallinto-oikeuteen. Tee valituksesi viimeistään 30 päivän kuluessa siitä, kun olet saanut aluehallintovirastolta päätöksen tiedoksi.

- Kun määräaika lasketaan, sitä päivää, kun olet saanut päätöksen tiedoksesi, ei oteta lukuun.
- Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, juhannusaatto tai arkilauantai, määräaika päättyy ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.
- Kun aluehallintovirasto on lähettänyt sinulle päätöksen, katsotaan sinun saaneen sen tiedoksesi viimeistään seitsemäntenä (7.) päivänä siitä, kun aluehallintovirasto on lähettänyt kirjeen. Sinun on selvitettävä kirjallisesti, jos näin ei ole jostakin syystä tapahtunut.
- Jos olet saanut päätöksen tiedoksi jollakin muulla tavalla, osoita tiedoksisaantipäivä tiedoksiantotodistuksella, saantitodistuksella tai haastetiedoksiannosta annetulla todistuksella.
- Sijaistiedoksiannossa katsotaan, että olet saanut päätöksen tiedoksi kolmantena (3.) päivänä siitä, kun sijaistiedoksiannosta k oskeva tiedoksiantotodistus on annettu.
- Asian katsotaan tulleen viranomaisen tietoon jo kirjeen saapumispäivänä.
- Jos päätös on lähetetty sähköisenä viestinä, tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena (3.) päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä.

Kirjoita valitukseesi nämä asiat

Sinun on ilmoitettava valituksessasi:

- nimesi ja kotikuntasi
 - laillisen edustajasi tai asiamiehen nimi ja kotikunta (jos valituksen on laatinut joku muu henkilö, ilmoita hänen nimensä ja kotikuntansa)
 - sellainen postiosoite ja puhelinnumero, johon asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa
 - päätös, johon haet muutosta
 - mihin päätöksen kohtaan haet muutosta
 - mitä muutoksia vaadit tehtäväksi päätökseen
 - perusteet, joilla vaadit muutosta.
- Valituksesi liitteeksi sinun on laitettava
- aluehallintoviraston päätös, johon haet muutosta (alkuperäisenä tai jäljennöksenä)
 - todistus siitä, minä päivänä olet saanut aluehallintoviraston päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
 - asiakirjat, joita käytät vaatimuksiesi tukena (jollat ole toimittanut niitä jo aiemmin aluehallintovirastoon)
 - valtakirja

Jos sinulla on asiamies, hänen on liitettävä valitukseen mukaan valtakirja, jonka hän on saanut sinulta – ellei hän ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai sellainen oikeudenkäyntiavustaja, joka määrittellään luvalla saaneista oikeudenkäyntiavustajista annetussa laissa (715/2011)

o asiamiehen ei tarvitse toimittaa valtakirjaa, jos hallinto-oikeuteen toimitetaan sellainen sähköinen asiakirja, jossa on selvitys asiamiehen toimivallasta

– allekirjoitus

o sinun, laillisen edustajasi tai asiamieheni on allekirjoitettava valitus

o sähköisesti lähetettyä asiakirjaa ei tarvitse allekirjoittaa, jos siinä on tiedot lähettäjältä

Lähetä valituksesi hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden yhteystiedot ovat:

Hämeenlinnan hallinto-oikeus

Hämeenlinnan oikeustalo, Arvi Kariston katu 5, Hämeenlinna (käyntiosoite)

Raatihuoneenkatu 1, 13100 Hämeenlinna (postiosoite)

sähköposti: hameenlinna.hao@oikeus.fi

puhelinvaihe: 0295 642 200

asiakaspalvelu: 0295 642 210 (avoinna ma–pe kello 8.00–16.15)

telekopio (fax): 0295 642 269

Valituksen saapuminen määräajassa on sinun vastuullasi, kun lähetät sen postitse, sähköpostitse,

telekopiona tai lähetin välityksellä. Suljetussa laitoksessa oleva henkilö voi antaa valituskirjelmän valitusajan kuluessa myös laitoksen johtajalle.

Valituksesi on oltava perillä hallinto-oikeuden kirjaamossa viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen hallinto-oikeuden aukioloajan päättymistä.

Voit tehdä valituksen myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa

<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Tämä asiakirja ESAVI/22892/2018 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument ESAVI/22892/2018 har godkänts elektroniskt

Ratkaisija Parviainen Tapani A 02.06.2021 13:48